

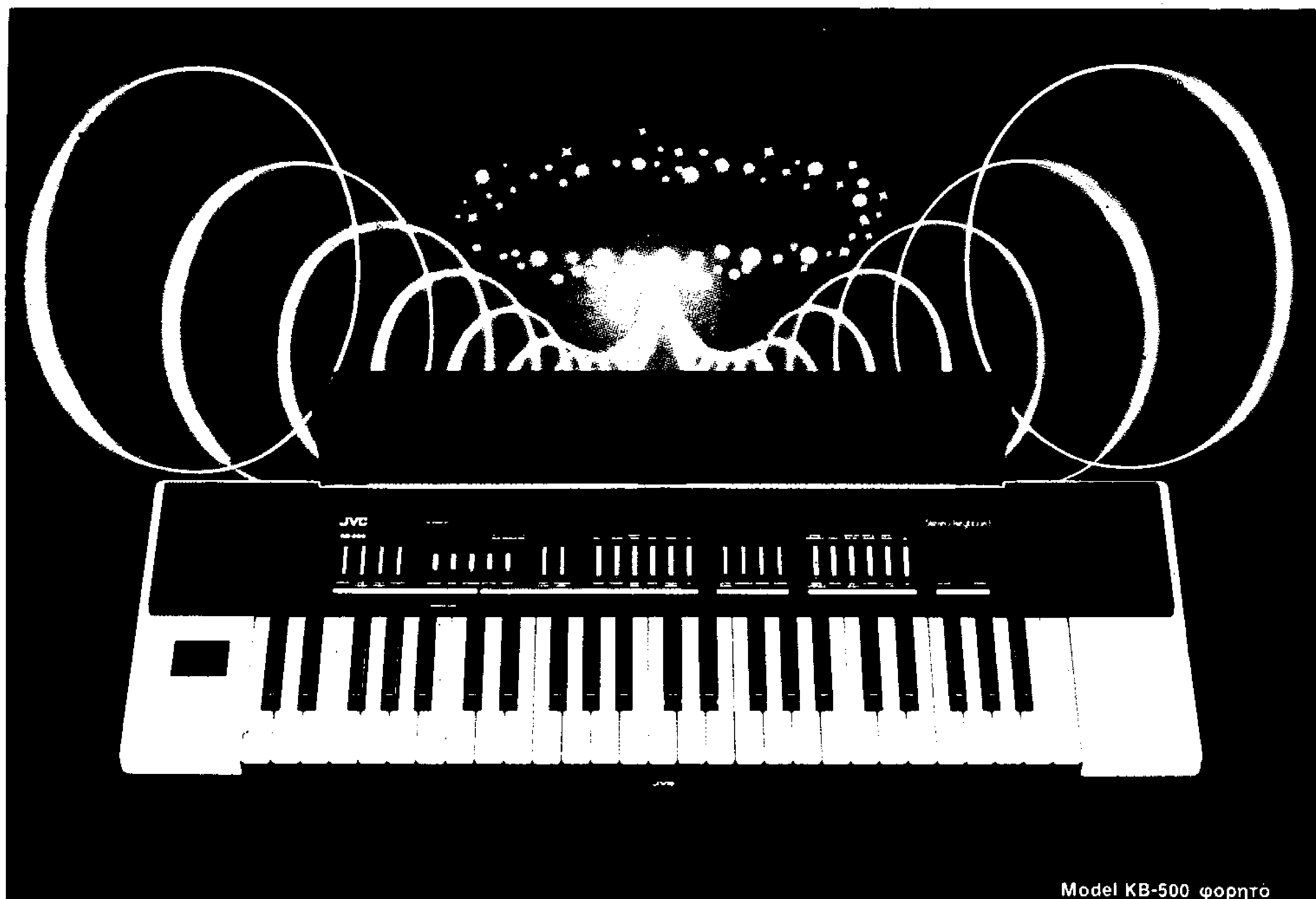
ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- ΝΙΚΟΣ ΕΥΔΑΚΗΣ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΔΥ...
- ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

- Ο ΜΑΝΘΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΤΟΥ
- ΘΥΜΙΟΣ ΣΤΟΥΡΑ-Ι.ΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΜΠΟΥΖΟΥΕΝΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΤΕΑ
- ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ '83: ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ
- Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ SUNNY ADE
- ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
- 100 ΔΡΧ.

Ο ήχος των ονείρων σας από τη JVC

Αν είστε φίλοι της μελωδίας ... Εμπιστευθείτε την JVC για να σας μεταφέρει με το νέο Stereo KB - 500 το «μουσικό κλειδί», σ' έναν ολόκληρο καινούργιο κόσμο ακουστικής απόλαυσης.

Το KB - 500 περιέχει:

Το μαγικό Ultra Chord που μετατρέπει τις απλές νότες μιας μελωδίας σε ολόκληρα χορωδιακά κομμάτια.

Μια εκπληκτική σειρά από εκατασιακά ρεαλιστικές φωνές και ρυθμούς.

Τους ήχους μιας συναυλίας.

Τον μοναδικό compucorder - ένα βοήθημα παιξίματος για αρχάριους και προχωρημένους και πολλά ακόμα.

Το Stereo KB - 500 είναι σχεδιασμένο για 80' S είναι ελαφρύ, compact με δύο χρωματικούς τόνους. Είναι φορητό, με 3 πηγές ρεύματος AC/DC και μπαταρία αυτοκινήτου.

Το νέο στερεοφωνικό KB - 500 είναι

Ένας νικητής πάντα και παντού!

KB - 500 Ισχύς 5 watt stereo, 10 ρυθμοί, 10 χαρακτηριστικοί τόνοι, 49 πλήκτρα. Υποδοχές: pedal, μικρόφωνο, ακουστικά AUX. Δυνατότητα απομνημόνευσης τριών επιλογών compucorder

Model G - 250/350

73/63

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΜΑΣ

Ελάτε στο VICTRON MUSIC CENTER Διδότου 14
να σας εκπαιδεύσουν πεπειραμένοι καθηγητές
στο ηλεκτρονικό όργανο

ΕΚΘΕΣΗ - ΕΠΙΔΕΙΞΗ: Ασκληπείου 26 & Διδότου γωνία Τηλ. 32.39.341-7.

JVC

VICTRON

ΝΤΕΦΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 86.43.852

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΚΙΣΗΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΠΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΓΩΓΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΜΙΤΣΗ ΝΟΥΣΙΑ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΤΣΙΛΙΒΑ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΚΟΜΙΚΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΝΤΟΡΑ ΡΙΖΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 100
ΤΗΛ. 265.708

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

Ε. ΚΑΛΕΜΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Σόλωνος 116

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ
ΤΗΛ. 25.13.308

ΑΤΕΛΙΕ

ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51
ΤΗΛ. 5222408

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Δ. ΔΑΛΑΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.
ΑΡΓΟΥΣ 3 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ. 5752.675

ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΑ

● Ήδη από τα πρώτα 8 τεύχη του περιοδικού έχει γίνει φανερό ότι σιγά-σιγά και συστηματικά παρουσιάζονται (και καταγράφονται) ένα προς ένα όλα τα πρόσωπα που έπαιξαν (και πολλά παίζουν ακόμα) σπουδαίο ρόλο στη διαμόρφωση και εξέλιξη του ελληνικού τραγουδιού.

Σ' αυτό το τεύχος φιλοξενούνται δυο οργανοπαίχτες (ο Μάνθος Σταυρόπουλος και ο Θύμιος Στουραίτης) όχι και τόσο «διάσημοι» στο πλατύ μουσικόφιλο κοινό. Δεν είναι καθόλου υπερβολή να αποκαλύψουμε ότι για πρώτη φορά δίνεται η ευκαιρία σ' αυτούς τους ανθρώπους να αυτοπαρουσιαστούν μέσα από ένα έντυπο, κι ας μόχθησαν κι αυτοί τόσα χρόνια —κάθε βράδυ— γι αυτό που για άλλους υπερπροβαλλόμενους «συνάδελφους» τους αποτελεί πια χρυσοφόρα πηγή πλουτισμού τους, και μόνο.

● Ο Νίκος Ξυδάκης δεν επιλέχτηκε για το εξώφυλλό μας μόνο γιατί γράφει ωραία τραγούδια, ούτε βέβαια γιατί είναι φίλος μας. Επιλέχτηκε κυρίως γιατί η δουλειά του αποτελεί σήμερα τον «τρίτο» δρόμο στο λαϊκό μας τραγούδι και για να καταδείξουμε ότι το αδιέξοδο πολλών δημιουργών είναι στις πιο πολλές περιπτώσεις **ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟ**.

● Ο «Απολογισμός» του '83 αποτελεί αφορμή για την ανάλυση του σύγχρονου πολιτιστικού ρεύματος —φτιαχτού και αυθόρμητου— στον τόπο μας και αρχή για την διαμόρφωση μιας πρότασης.

● Μια πρωταθλήτρια που βάλεται από πολλές μεριές, ένας μερακλής εκδότης που προχωράει σχεδόν μόνος, ένας αφρικάνος βασιλιάς που κερνάει μουσική τη Δύση, το με καθυστέρηση δημοσιευόμενο γράμμα του Μανώλη Ρασούλη (συν την απάντηση) και μύρια άλλα θέματα συναποτελούν το **ΝΤΕΦΙ 9**, που σας συστήνουμε —εντελώς αμερόληπτα— να το διαβάσετε **ΟΛΟ!** Για να ευχαριστηθείτε και να μας συγχωρέσετε που δεν κυκλοφορήσαμε πριν απ' τις γιορτές! **ΝΑ 'ΣΤΕ ΚΑΛΑ!**

«N»

ΝΤΕΦΙ 9

● ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 1 ● ΣΧΟΛΙΑ 3-13 ● ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ 14-17 ● ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ 18-19 ● ΜΑΝΘΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΝΤΕΦΙ ΠΟΥ «ΜΙΛΑΕΙ» 21-27 ● ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ: ΓΛΕΝΤΙ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪ-ΑΣ 28-29 ● ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ 31-35 ● ΞΕΝΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ 35 ● KING SUNNY ADÉ 37-39 ● ΘΥΜΙΟΣ ΣΤΟΥΡΑΪΤΗΣ: ΕΝΑΣ ΜΠΟΥΖΟΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΤΕΑ 40-42 ● ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ '83 43-45 ● ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΓΡΑ» 46-50 ● ΟΙ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΜΕΡΟΣ Β' 51-54 ● ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ, ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ 55-60 ● ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΑ 62-63 ● ΑΘΛΗΤΙΚΑ: Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΓΩ Τ. 64-65 ● ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ 66-67 ● ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ 68-73 ● ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ 74-80 ●

Τις φωτογραφίες του Νίκου Ξυδάκη τις έβγαλαν οι: Στέλιος Ελληνιάδης (εξώφυλλο, σελ. 17), Κώστας Γουδής (σελ. 14) και Χίλαρυ Λις (σελ. 15, 16).

ΤΕΥΧΟΣ 9 10-11/83 ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ^{20ος}
ΟΙ ΜΠΑΛΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

STEREO

Δίσκοι - LYRA - Ταινίες

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΑΓΙΩΣ ΕΠΟΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΥΗΛΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
20 ΧΡΟΝΙΑ ΔΡΟΜΟΣ
STEREO

F.G. LORCA - Ν. ΜΑΜΑΓΚΑΚΗ
"ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ"
ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΝΑ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ

STEREO

Φημίος Μούσης

ΕΛΕΥΤΕΡΟ

STEREO

ΜΕ ΤΗ ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

STEREO

Άλτρος κάκοτος
Νάσαν η Τζωή Τσαγούνη
ΠΟΛΗ ΑΓΓΕΛΙΑΝ - ΚΑΙΣΤΑΣ ΑΕΘΝΤΙΑΝ
ΑΝΤΙΣΤΗΤΗ ΤΗ ΓΛΥΚΕΡΙΑ

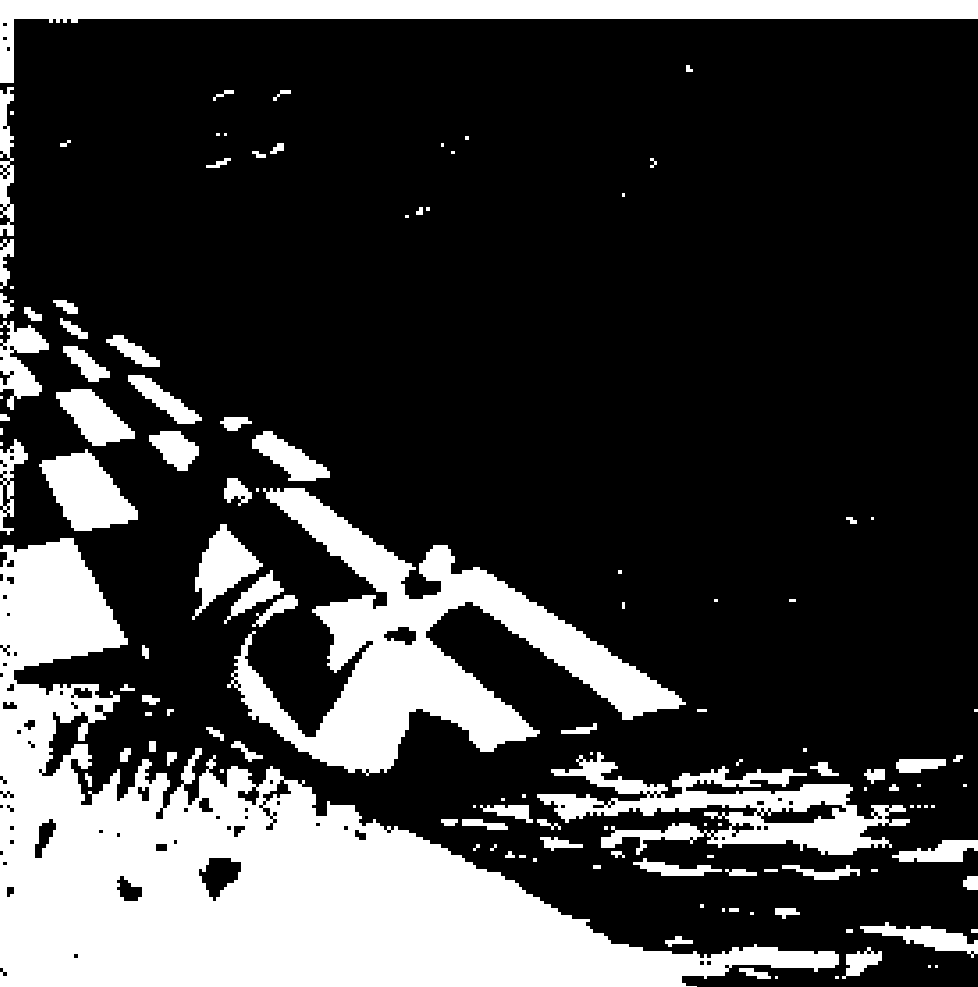
STEREO

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ
ΒΙΝΥΛΙΚΑ ΚΑΝΟΝΑ ΚΙΘΑΡΙΣΜΟΥ

STEREO

ΤΟ ΔΕ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ
ΠΡΟ ΕΡΩΤΗ ΜΕΝΑ ΠΑΡΟΥΣ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΑΒΙΝΑ ΓΕΛΛΑΝΟΥ

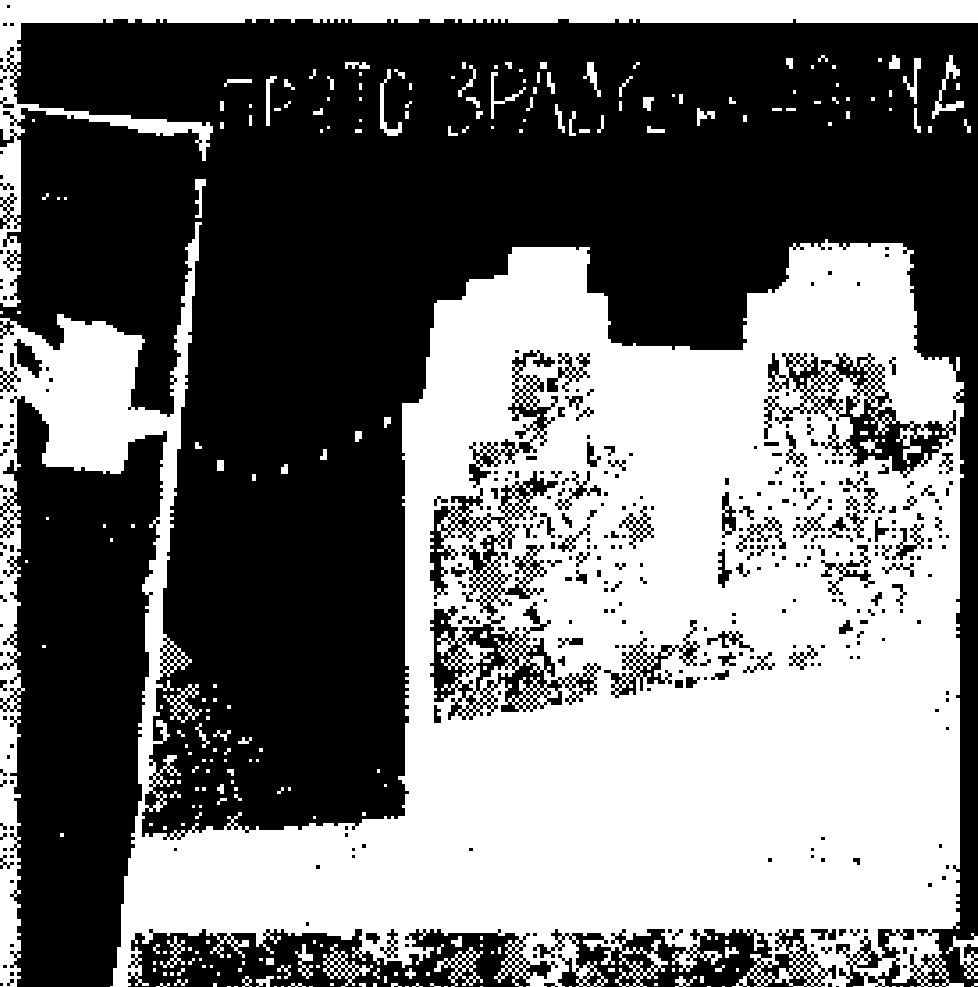
STEREO

ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΗ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ

STEREO

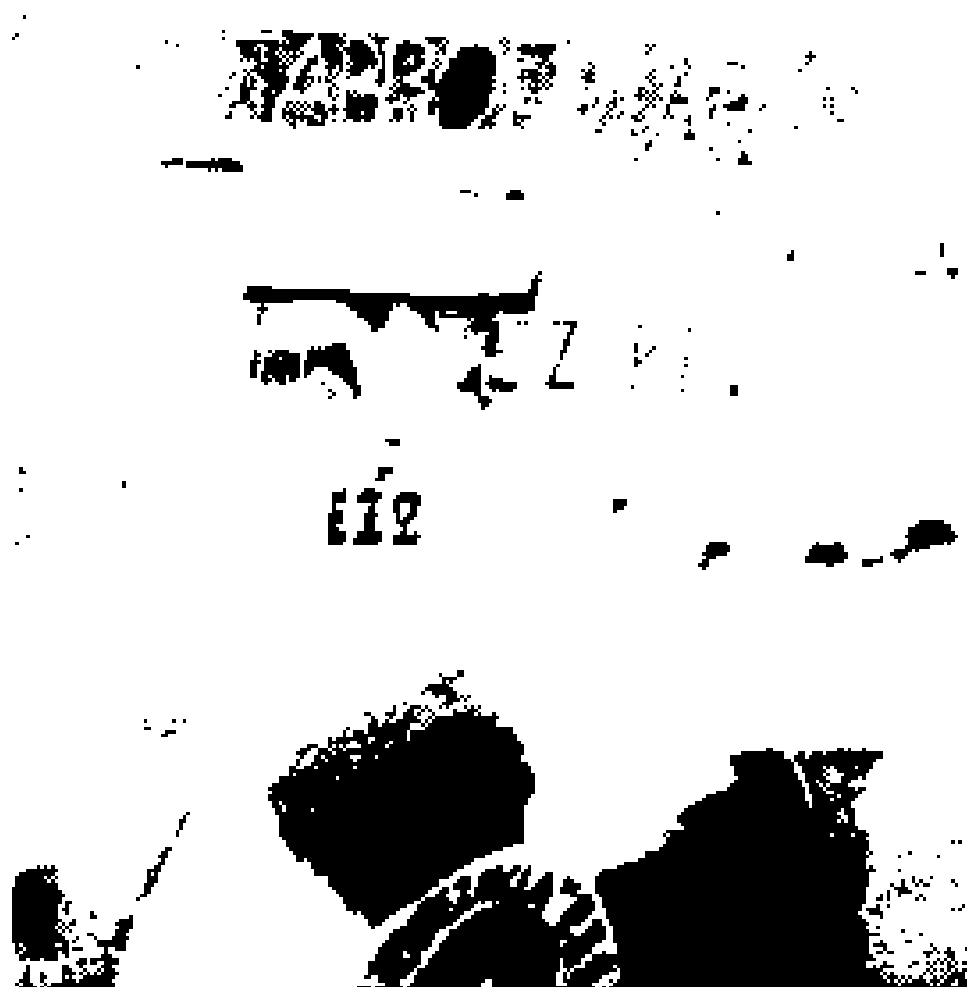
ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΝΙΚΟΥ ΕΥΔΑΚΗ

STEREO

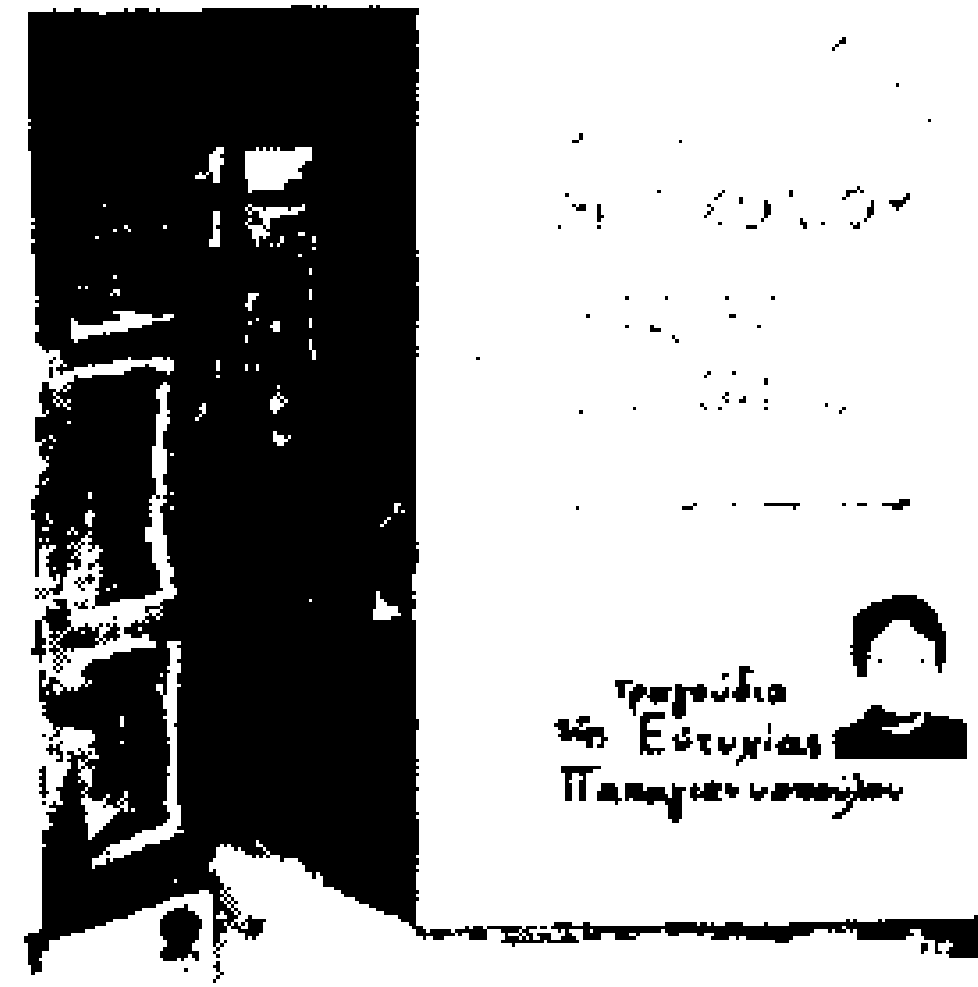

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ

STEREO

ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΕΛΛΗΝΟΜΟΥΣΟΥΛΟΥ

STEREO

ΚΑΙ ΟΙ
ΜΕΓΑΛΕΣ
ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ
ΤΟΥ
1983

Ο ΑΗΛΑΟΣ
Δ. ΛΑΠΙΟΣ - Μ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΠΕΛΛΟΥ

STEREO

STEREO

ΒΑΛΕΛΗΤ ΓΕΡΜΑΝΟΥ
ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ

STEREO

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

STEREO

ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΩΡΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

STEREO

ΑΘΥΚΙΑΝΟΣ ΚΧΑΛΑΝΔΟΝΗΣ
ΧΑΜΗΛΗ ΠΤΗΣΗ

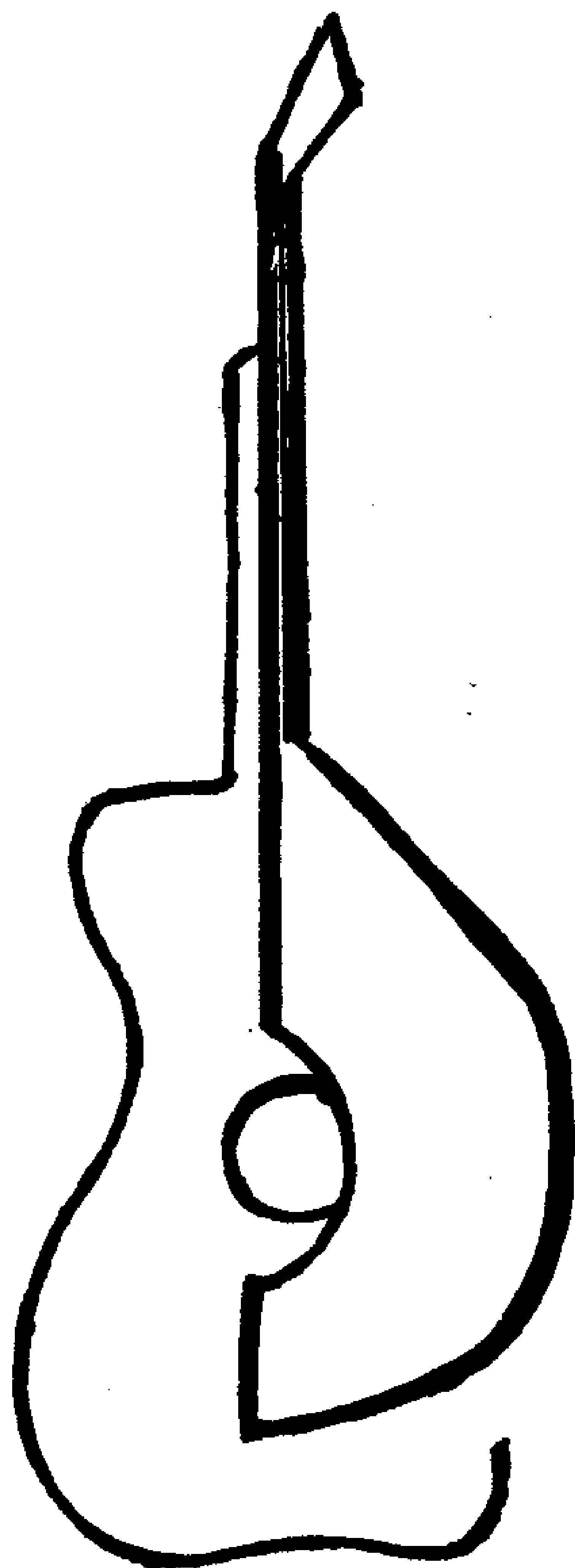
STEREO

STEREO

*Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ γύρισε από την Αμερική
και παίζει μπουζούκι για τους φίλους μας
κάθε βράδυ.*

ΤΑΞΙΜΙ

*Γλεντείστε με τον ΙΟΡΔΑΝΗ
και την ΚΟΜΠΑΝΙΑ μας.*

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

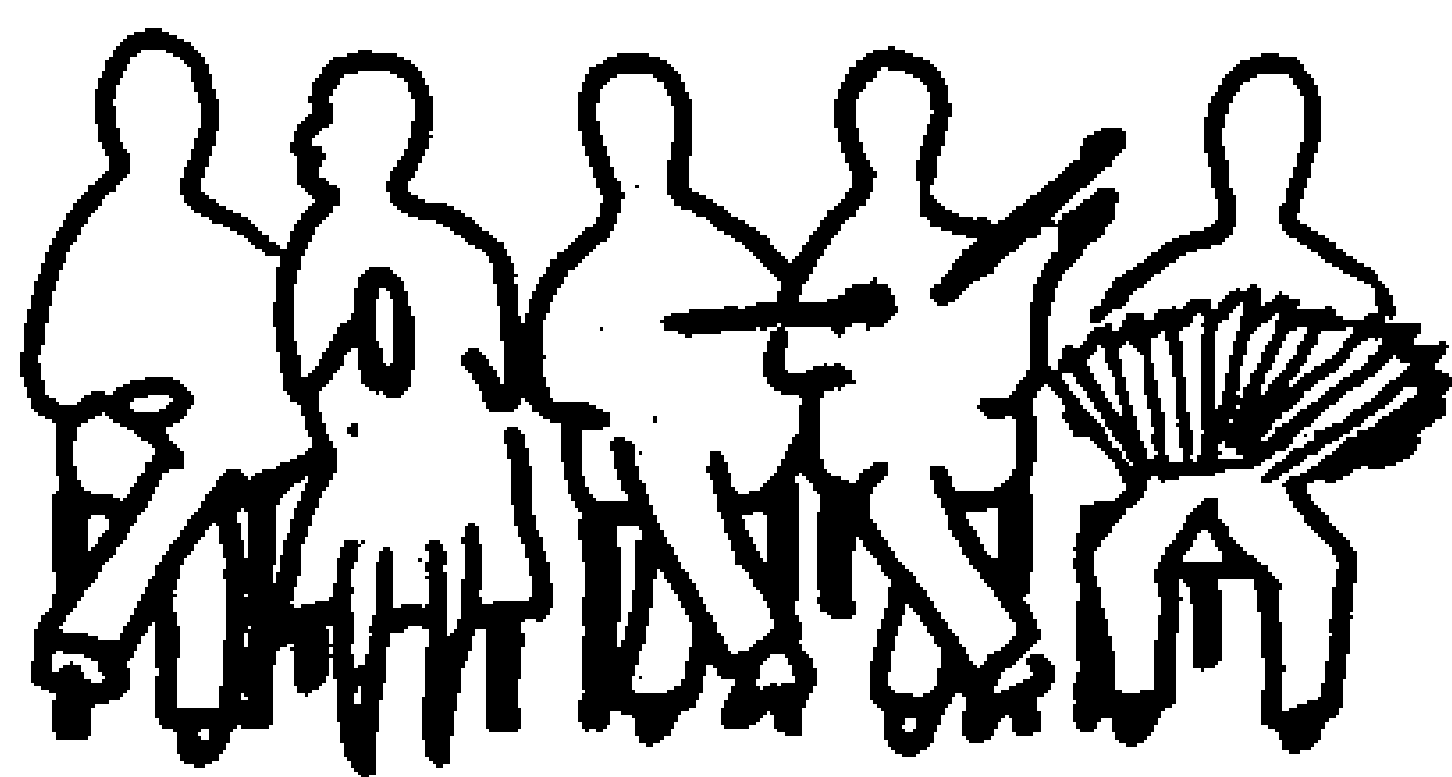
ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ.

Αγίου Δημητρίου 165 Στροφή Τριανδρίας
Θεσσαλονίκη

Ρεμπέτικα κ Λαϊκά

ΜΕ

μπούσου κιθάρα μπαλαμά
ακορντεόν τουμπεράκι

Θεσσαλονίκη

Δευτέρα κλειστά

ΤΗΛ 914692

**ΜΠΩΛΙΟ·ΤΑΒΕΡΝΟ·ΚΟΥΡΚΟ·
ΜΠΩΖΕΙΔΙΚΟ**

Πανδούρα

**ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΠΑΓΙΔΟΧΡΗΣ**

ΔΑΞΕΔΝΑΡΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ 32
(ΕΝΑΝΤΙ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ «ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ»)

ΤΗΛ. 031/834361

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟ

ΑΧΑΡΝΩΝ 335

και ΝΙΡΒΑΝΑ

ΤΗΛ. 2233770

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ
Η Ρεμπέτικη Κομπανία του ΣΠΗΛΙΟΥ
και οι τραγουδιστές μας,
σε υπέροχα ρεμπέτικα κ'αξέχαστα λαϊκά

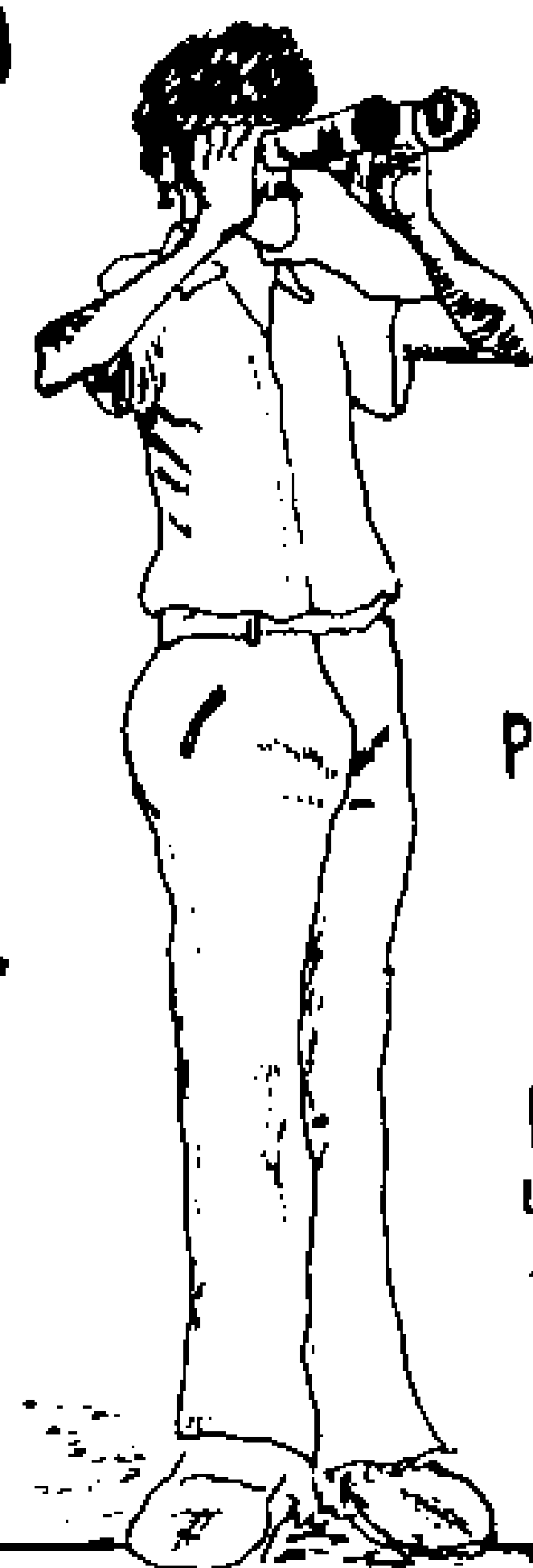
**ΜΗ ΤΩΝ ΨΑΧΝΕΙΣ
ΜΑΚΡΥΑ.....!**

Κάθε μέρα

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ

στη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

**ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ
ΚΟΜΠΑΝΙΑ
ΣΕ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
και λαϊκά
τραγούδια**

Ποτό -
ΜΕΖΕΣ
ΤΗΛ. 9512791

ΤΟ... ΣΤΕΚΙ

ΚΑΛΥΨΟΥΣ 45 (ΚΟΝΤΑ
ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ)

ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
Ανατολή

Χαμηλές τιμές - Ζεστό
περιβάλλον
Αυθεντική Ρεμπέτικα
Βραδιάς
ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Δημοσθένους 62
= τηλ. 95.93.696 =
ΚΑΛΛΙΘΕΑ

με ποτό και μουσική

ΠΑΛΙΑΚΟ
Έρρεβού 69
Κ' Τσιβίτσα
ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΑΛΙΑΚΟ
Ρεμπέτικα και παραδοσιακά
τραγούδια από την
Έλληνική Απόλαυση
και άλλες κομπανίες.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ ΠΣ
ΔΟΥΡΕΙΟΣ
Αρθροειδή Ρεμπέτικα Ασματα

Σ. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ '83

ΓΙΑ ΣΑΣ
ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΤΗΝ
ΚΟΛΟΤΟΥΡΑ
ΠΑΜΠ
ΟΙΝΟΦΛΥΞ

ΒΑΠΤΕΤΣΙΟΥ 31
ΠΟΥ ΑΠΛΟΥ; ..ΕΞΑΡΧΕΙΑ!

CAFE - PUB
«ΕΝΕΧΥΡΟ»

Μ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ 10
ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ (κεντρ. πλατεία)

ΠΙΑΝΟ ΠΟΤΟ ΤΟΥΡΤΑ ΦΑΓΗΤΟ

τέρρα οι ...
ιγνιγες
στο όλα BAR
ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ

Συντριγχα

Θεμιστοκλέους
&
Δερβενίου 60
τηλ. 360.2796

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

Και η μετριοφροσύνη είναι μερικές φορές ψέμα

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Στο πρώτο μέρος της συνέντευξης, ο Γιώργος Μητσάκης περιέγραψε τον ερχομό του από την Κωνσταντινούπολη, την πρώτη του επαφή με το ρεμπέτικο τραγούδι, τις γνωριμίες του με το Χιώτη, το Βαμβακάρη και άλλες φυσιογνωμίες της δεκαετίας του '40, τις πρώτες του δουλειές απ' τα κουτσοταβερνάκια στου Τζίμη του Χοντρού, τις συνεργασίες του με τη Χρυσάφη, το Ζαμπέτα, το Χρηστάκη και τους άλλους πρωταγωνιστές του λαϊκού μας τρα-

γουδιού στην πρώτη δεκαετία της καριέρας του. Και —κυρίως και πάνω απ' όλα— πως εμπνεύστηκε και έγραψε μερικά απ' τα πιο υπέροχα τραγούδια του.

Σ' αυτό το δεύτερο μέρος, ο τραγουδοποιός και μουζουξής, καθισμένος αναπαυτικά στην πολυθρόνα του στο Πόρτο-Ράφτη μιλάει κυρίως για την πολυτάραχη και τόσο γόνιμη (για το λαϊκό τραγούδι) δεκαετία του '50, που γράφτηκαν τα πιο πολλά ίσως

από τα ωραιότερα νεώτερα λαϊκά τραγούδια.

Στον ίδιο το Μητσάκη αναλογεί ένα μεγάλο μερίδιο απ' αυτό το θησαυρό, που τραγουδήθηκε από μεγαθήρια σαν τον Καζαντζή, τη Γκρέυ, την Πόλυ Πάνου, τη Γιώτα Λύδια κ.α.

«Παλαμάκια - παλαμάκια», «απόψε είναι βαριά», «Ειν' όλα μαύρα», «Πέφτουν τα φύλλα απ' τα κλαριά», «Όπου Γιώργος και μάλαμα»...

συζητώντας με τον Στέλιο Ελληνιάδη και τον Γιώργο Κοντογιάννη.

ΣΤΟ ΡΟΣΙΝΙΟΛ

ΝΤΕΦΙ: Με τί ρεπερτόριο παίζατε σ' εκείνο το μαγαζί;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Όλο δικά μου.

ΝΤΕΦΙ: Όλα δικά σου, έτσι; Ήδη δηλαδή εκείνη την εποχή είχες γράψει πάρα πολλά.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Αφού από το '41 έχω γράψει το Κομπολογάκι, κι από κει γράφω συνέχεια. Το '51, μια δεκαετία, είχα γράψει 1000 τραγούδια. Εν πάση περιπτώσει, προχωρούμε, το μυαλό μου εμένα είναι σε κάποιο μαγαζί. Στο Ροσινιόλ. Εκεί το μυαλό μου. Γιατί έπαιζε εκεί ο Τσιτσάνης, με τη Μαρίκα Νίνου.

ΝΤΕΦΙ: Εκείνη την εποχή;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, από την προηγούμενη χρονιά. Καλοκαίρι και χειμώνα.

ΝΤΕΦΙ: Δηλαδή λέμε '50-51, έτσι;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Αλλά, δεν είχαν πολλή δουλειά. Μετά έφυγαν αυτοί, πήγε η Σωτηρία Μπέλλου, δεν ξέρω ποιός άλλος. Κι μένα, το μυαλό μου, ήταν σ' αυτό το μαγαζί. Καλοκαιριάζει, μπαίνει Απρίλης, Μάης. Πάω κάνω κρούσεις στον (μακαρίτης κι αυτός) Σταυρούλη που το είχε.

ΝΤΕΦΙ: Σταυρούλη τον λέγανε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, Παναγιώτη Σταυρούλη. Ναι, μ' ένα μάτι. Τούχαν βγάλει το μάτι μ' ένα πηρούνι κάτι μάγκες. Από δω από 'κει, παίρνω το συγκρότημα όπως ήτανε, τη Χρυσάφη από κοντά. Πάω λέω, κυρ Παναγιώτη, έτσι κι έτσι. Εν τω μεταξύ αυτός ήταν πολύ σπαγγοραμένος. Για να δώσει μια δεκάρα έπρεπε να το μετρήσει χίλιες φορές. Και τις χίλιες μια θα δώσει τη δεκάρα του. Το μαγαζί τεράστιο... Στον κήπο, το καλοκαίρι χώραγε πέντε χιλιάδες, γήπεδο ήτανε. Όλο πεύκα. Τεράστιο μαγαζί, αλλά μαγαζί εγκαταλελειμένο.

ΝΤΕΦΙ: Απεριποίητο δηλαδή. Σέρβιρε φαγητό και τέτοια;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι και κρασί. Το ουίσκυ δεν ήταν διαδεδομένο τότε. Κρασί... τύπου ταβέρνας. Αυτός είχε κάτι καμαράκια επάνω που τα νοίκιαζε, σεπαρέ τα είχε και την έβγαζε. Του λέω έτσι κι έτσι. Εντέλει τον καταφέρνω, 5 Ιουλίου ήτανε, 15, δε θυμάμαι, μέσ' στη ντάλα του καλοκαιριού. Εν το μεταξύ εγώ έχω αρχίσει κάτι εκπομπές στη Ζαλοκώστα 3, που ήταν ο Ραδιοφωνικός Σταθμός των Ενόπλων Δυνάμεων, με τον Μουρκάκο εκφωνητή, θυμάσαι; Εκεί πέρα μέσα λοιπόν, ένας σταθμός του κώλου, ένα δωματιάκι ήτανε... και έχω πλακώσει τη Χρυσάφη και της κάνω εκπομπές εκεί, με τα τραγούδια που στους δίσκους τάλεγε η Μαρίκα Νίνου, στην Columbia. Την είχε ο Τσιτσάνης παρτεναίρ και δεν την άφηνε. Μόνο στους δίσκους έλεγε τα τραγούδια μου. Παλαμάκια-παλαμάκια να χτυπούν τα τακουνάκια. Αχ Βαλεντίνα κι άλλα πολλά, λοιπόν, τα τραγουδούσε η Χρυσάφη στο ραδιόφωνο.

ΝΤΕΦΙ: Αυτά μεταδίνονταν ζωντανά;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ζωντανά, βέβαια, εκείνη την ώρα. Κατ' ευθείαν στον αέρα.

ΝΤΕΦΙ: Και είχες και τους μουσικούς μαζί σου; Τους έπαιρνες στο στούντιο.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Βέβαια, πώς! Της έκανα πολλές εκπομπές και είχε αρχίσει να ακούγεται. Και εγώ έκανα ένα ξεπέταγμα, ξέρεις, πολύ φανταστικό, γιατί βασικά δεν πηγαίνανε συγκροτήματα της προκοπής. Ήταν διευθυντής ο Νίκος ο Φατσέας, που ήταν συγγραφέας και τα λοιπά, ένας κοντός-χοντρός. Αυτός υποστήριζε πολύ τη Νίνου, γιατί ήτανε συγγενείς. Του αντρός της Νίνου. Δηλαδή του Νίνου του Νίκου την αδελφή είχε πάρει ο Φατσέας. Και υποστηρίζοντσαν, κατάλαβες;

ΝΤΕΦΙ: Μπουζούκια εσύ και ο Ζαμπέτας;

Στην Ισταμπούλ με την Άννα Μπέλλα

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ο Ζαμπέτας όχι. Το Ζαμπέτα, δεν τον πήρα στο Ροσινιόλ.

ΝΤΕΦΙ: Ο Ζαμπέτας ήτανε τότε καλό μπουζούκι, ας πούμε;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Καλός ήταν και τότε. Μετά από αυτά του έκανα το... το στίχο, *Το γράμμα*.

«ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΑΝΙΑΡΗΔΕΣ»

ΝΤΕΦΙ: Πώς έγινε και του το έδωσες αυτό;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Έστειλε τα πιτσιρίκια, τις κόρες του, ήτανε δύο μωρά, μου λέει, «Μάστρο Γιώργη», όπως ήταν έτσι μάγκας. «Κάνε κάτι για τα πιτσιρίκια, κάνα στίχο...»

ΝΤΕΦΙ: Και του έδωσες το *Γράμμα*! Σε ψήνανε κι άλλοι έτσι;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. Κι εγώ φιλότιμος... Ένα στίχο μου λέει, κι εγώ τραβάω απ' το συρτάρι, κι ήταν το *Γράμμα*, κακογραμμένο. «Αμάν», μου λέει «μάστορα, αυτό είναι. Θα σκίσω. Επειδή όμως με τορπίλλισε ο Χρυσίνης στην Κολούμπια δεν με θέλουνε, κάνε κουμάντο εσύ», μου λέει. Και πάω στην εταιρεία, εν τω μεταξύ έρχεται και μου λέει «του έβαλα μουσική μάστορα, διαμαντιά». Το ακούω, πραγματικά είχε ωραία μουσική. Ωραία μουσική. Το μαθαίνω και πάω στην Κολούμπια και λέω έχω ένα δίσκο, είναι του Ζαμπέτα η μουσική. «Α! ρε παιδί μου», μου λέει «με του αληταράδες, μη μ' ανακατεύεις» κτλ. Ήτανε τότε ο γέρος ο Μηλιόπουλος διευθυντής. «Ρε παιδί μου, αυτοί είναι αλήτες, αλανιάρηδες, θα σου βγάλουν τα μάτια. Ξέρω γω, θα σε τορπιλλίσουν εσένα, μην τους ξανοίγεις και τους κάνεις ανθρώπους». Αλλά εγώ τον Ζαμπέτα τον συμπαθούσα. Εν πάση περιπτώσει του λέω έχω βάλει και ένα δικό

μου πίσω, το όταν μου φύγεις όταν σε χάσω θα βρω τον τρόπο να σε ξεχάσω. Του άρεσαν τα κανταδοειδή κόλπα του γέρου. Και το βάζω πίσω αυτό και βγαίνει ο δίσκος. Και μου λέει «Μάστρο Γιώργη, έχω τον Μανώλη τον Καναρίδη έναν ψηλό, πολύ καλό παιδί», ψηλός και άχαρος που λένε. Αλλά είχε ωραία φωνίτσα. Και μου τον φέρνει να τον ακούσω. Ο Καναρίδης δούλευε σε χυτήριο που κάναν καμπάνες. Μέχρι εδώ μουτζουρωμένος κτλ. Σκατοδουλειά. Αλλά μετά έγινε τραγουδιστής. Κι αυτός από μένα καθιερώθηκε. Και βγαίνει το τραγουδάκι, αγαπητέ, αυτό και χαλάει τον κόσμο! Μετά έρχεται πάλι ο Ζαμπέτας.

«Έχω ένα τραγουδάκι με στίχους του Βίρβου, που μου τους έχει δώσει από πέρυσι, αλλά δεν μου το παίρνουνε στην Κολούμπια. Μήπως μπορείς να με σώσεις; Βάλε και συ ένα πίσω να το βγάλουμε σ' ένα δίσκο». Εντάξει ρε Γιώργη, θα τα κανονίσω εγώ. Τον συμπαθούσα, είχε την οικογένειά του, το σπίτι του, τον ξαδελφό του, τον Φραγκούλη, που ήταν στο υπουργείο Συγκοινωνιών και μούβγαλε κάνα-δυο αυτοκίνητα τότε, με διευκόλυνε, και αισθανόμουνα μια υποχρέωση. Ποιό είναι αυτό ρε Γιώργη, του λέω; «Αφήνω γειά στη μάνα μου και σ' όλους τους δικούς μου. Συγγενείς και φίλοι σας αφήνω γειά... Έχω ψήσει και τον Καζαντζίδη να το πει», μου λέει. «Τον έχω ψήσει τον Στελάρα». Τον Καζαντζίδη, Στελάρα. Καζαντζόγλου λέγεται το επίθετό του, δεν λέγεται Καζαντζίδης. Βέβαια. Καζαντζόγλου. Στην Κολούμπια του τ' αλλάξανε. Πόντιος. Είχε πει ένα τραγούδι του Παπαϊωάννου *Να πάρεις τις βαλίτσες σου να πας αλλού να ζήσεις και τότε τον πήρα κι εγώ και του δίνω Είν' όλα μαύρα, Συννεφιασμένο δειλινό κ.τ.λ.*

Λοιπόν, αλεπού εγώ τώρα, βλέπω το τραγούδι, είναι γερό τραγούδι, δεν είναι δικό μου να το κατηγορήσω.

Βλέπω καλό τραγούδι, λέω εντάξει Γιώργη και βάζω και ένα δικό μου πίσω, δεν θυμάμαι ποιό είχα βάλει. Οι στίχοι ήταν απ' τον Βίρβο. «Ω! δεν υποφέρεςαι πια βρε Γιωργάκη». Γιωργάκη μ' έλεγε. «Δεν υποφέρεςαι. Τί πράμα είναι αυτό; μου τους κουβάλησες εδώ χάμω όλους», λέει, «εδώ έχουμε ανθρώπους να πουν τραγούδια, έχουμε συνθέτες, μας κουβαλās ξένους;»

ΝΤΕΦΙ: Ποιούς εννοούσε ότι είχε ο Μηλιόπουλος;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Είχανε τον «Τσάντα», τον Βασιλειάδη και ορισμένους άλλους, είχανε και τον Χρυσίνη που έβαζε τις μουσικές. Βρήκαν τον τρόπο και μασάγανε αυτοί. Είχαν κάνει μια κλίκα να!, αδιαπέραστο τείχος που δεν μπόραγε να μπει άλλος. Τον Ζαμπέτα που ήτανε καινούργιος, πού να τον βάλουνε τώρα, να του ανοίξουνε τα μάτια, κατάλαβες τί γίνεται!

Λοιπόν εν πάση περιπτώσει τον παρακάλεσα πάλι. Λέω, θα το πει και ο Στέλιος, ο Στελάρας, δεν ήταν ακόμα διαδεδομένο το Καζαντζίδης.

Εντάξει, δεχθήκανε και τον βάζουμε και το λέει. Τότε επειδή βγήκε το *αφήνω γειά στη μάνα μου* μου καθυστέρησε το δικό μου.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΥΟ ΑΝΤΡΕΣ

Εν πάση περιπτώσει, στο Ροσινιόλ, επανέρχομαι πάλι στο πως αρχίσαμε. Εν τέλει τον πείθω με χίλια βάσανα «και πότε θ' αρχίσουμε», «και πότε θα ρθούτε», «και τί έχετε να παρουσιάσετε», λέμε την τάδε μέρα και κάνει κάτι φέυ βολάν, ήταν τότε τα φέυ βολάν της μόδας και στην εφημερίδα ένα μονόστηλο, πέντε ποντάκια εκειπέρα; ο Γιώργος Μητσάκης, κάτι τέτοια. Και μόλις αρχίζουμε, χαλάει ο κόσμος, να μην του φτάνουν οι καρέκλες, ολόκληρο γήπεδο, πού να το γεμίσεις καρέκλες. Να τρέχουν, να γυρίζουνε και να μαζεύουνε καρέκλες από τα σπίτια. Και ούτε επιγραφές φωτεινές και σκατά. Τίποτα, ήταν τσιγγούνης, δεν χάλαγε 100 φράγκα να δώσει σ' ένα μπογιατζή να βάψει ένα όνομα. Και αρχίζει μία δουλειά, να στέκονται ουρά για να μπουν να γεμίσουν τον κήπο εκείνον. Να ραδιόφωνο εγώ. Πρωί-μεσημέρι-βράδυ εκπομπές. Από δω - από κει χαλάει αυτός τον κόσμο. Α! Ένα πρωί με καλεί ο Οικονομίδης, τότε ήταν τα πρωινά στο Παλλάς, το μεγάλο Παλλάς, Βουκουρεστίου. Είχαν έρθει οι δροσισές. Δεν ήταν χειμώνας αλλά ούτε και καλοκαίρι. Φθινόπωρο ήταν. Φθινόπωρο προς χειμώνα. Γιατί δρόσισε ο καιρός και άρχισαν τα χειμερινά, τα πρωινά. Και λέω εγώ ένα τραγούδι τότε *Σήμερα είμαι δυστυχής και ζω με αγωνία, είμαι ο καθρέφτης σου εγώ, βρε παλιοκοινωνία*. Πολύ ωραίο. Και το είπα και χαλάει ο κόσμος. Βαρύ τραγούδι βέβαια. Το είπα μόνος μου. Έτσι με τον τρόπο μου, με το μπουζουκάκι μου. Από το καμαρίνι πετιέται ο Κυριακός ο Πέτρος, ο ηθοποιός, «ρε Γιώργη!» (Με μισοξέρανε από του Τζιμη και τα λοιπά, ερχότανε ο Κυριακός και μ' άκουγε. Νεώτερος κατά 30 χρόνια τότε). Μου λέει, «δεν πας εκεί, στο Μπάρμπα Αντώνη το Ζερβό!». Είχε την ΑΝ—ΖΕΡΒΟΣ τότε, την εταιρία που βγαζε τις ταινίες. Πήγα και μου λέει, «να δεις μια σκηνή που έχω και να δεις αν μπορείς να γράψεις για μένα». Του λέω μπορώ. Χτυπάει το κουδούνι και λέει «κατέβασε τον κύριο Μητσάκη στο υπόγειο, δείξτου τη σκηνή απ' το έργο που γυρίζουμε». Βλέπω λοιπόν εγώ, Πέτρος Κυριακός, Στεφανίδου, στη μέση και ένας πρεσβευτής. Ένας Πομώνης ηθοποιός, ένας ωραίος κύριος, μεγάλος τότε φορούσε φράκο, ήταν πρεσβευτής δεν ξέρω ποιού κράτους καλεσμένος στη δεξίωση και συνομιλεί με την οικοδέσποινα και τον οικοδεσπότη, τον πρώην μανάβη. Λοιπόν, να!! λέω, *μια γυναίκα και δύο άντρες*. «Και παρακάτω τί θα βάλεις ωρέ;» Λέω, *κομπολόι δίχως χάντρες*.

ΝΤΕΦΙ: Μα έτσι σου ήρθε η ιδέα;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. Μόλις είδα τη σκηνή αυτή. Είχα ταλέντο ρε Στέλιο, δεν τα έχουμε πει αυτά; «Το γύρισμα θα γίνει στο Πάλλας, τον κινηματογράφο του Πειραιώς, στο Πασαλιμάνι». Ε! παίρνω και τον Τατασόπουλο το Γιαννάκη, που είναι τώρα στην Αμερική, και ένα άλλο παιδί, τον Τάκη, νομίζω έχει πεθάνει αυτός, ένα καλό παιδί. Προτού έρθει η Παρασκευή όμως για

να το μάθω στη Χρυσάφη και τον Χρηστάκη, τους το περνάω και τολμώ και το λέμε πριν φτάσουμε στο γύρισμα της ταινίας ακόμα, και το λέμε στο Ροσινιόλ που έχουμε πάει απ' το καλοκαίρι, απ' τον Ιούλιο και έχει φτάσει Σεπτέμβριος-Οκτώβριος, είχαν αρχίσει και τα πρωινά.

ΝΤΕΦΙ: Παίζατε ακόμη έξω;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Μέσα. Και το παίζουμε το πρώτο βράδυ. Τη μέρα που το πέρασα στην ορχήστρα και φτιάχτηκε, στο Ροσινιόλ. Είναι λίγες οι συντροφίες, γιατί είναι νωρίς. Εάν σου πω ότι μας το παραγγείλανε επί τόπου εκείνο το βράδυ 50 φορές, να τ' ακούσουν το τραγούδι αυτό; Άρεσε πάρα πολύ. Πω-πω και μόλις βλέπω έτσι εγώ λοιπόν, αλεπού εγώ, το πιάνω, λέω το θέμα έληξε, πάει φουλ. Έρχεται η Παρασκευή, εκείνη η ευλογημένη Παρασκευή, κάνουμε το γύρισμα, ο Ζαμπέτας που είναι τσικλίμαγκας με το κοκοράκι εδώ, κολλητά τα μαλλιά, βγαίνει η ταινία, χαλάει ο κόσμος και εκειπέρα. Ε! αυτό ήταν.

ΝΤΕΦΙ: Το έγραψες σε δίσκο αμέσως;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Περίπου. Τότε δεν ήταν και τόσο γρήγορα. Περίμενες να περάσεις λογοκρισία, ξέρεις ήταν μεγάλες διαδικασίες τότε, γραφειοκρατία φοβερή. Το Ροσινιόλ πίτα κάθε βράδυ!! Ο μακαρίτης ο ιδιοκτήτης που είχε το Ροσινιόλ να μου δίνει 400 δρχ. μένα και της Χρυσάφη. Τίποτα δεν μου μένανε δηλαδή, κατάλαβες, γιατί κάτι από δω κάτι από κει, κολοκύθια. Εν τω μεταξύ...

ΝΤΕΦΙ: Την ορχήστρα την πλήρωνε εκείνος;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. Τον καθένανε 70 δρχ. μεροκάματο, 40 δρχ. μεροκάματο. Άστα, ορχήστρα δηλαδή χάλια, τι ορχήστρα. Ό,τι ήτανε, ήτανε η παρουσία η δικιά μου και η Χρυσάφη που άρεσε. Και αρχίζουμε από *Μια γυναίκα, δύο άντρες κομπολόι δίχως χάντρες*, χαλάει τον κόσμο, αυτό μας σήκωσε πάρα πολύ. Και το βάζω στην Κολούμπια, αλλά η Χρυσάφη ήταν στην Odeon τότε, Odeon-Parlophone. Οπότε ούτε αυτήν την άφηνε ο Μάτσας νάρθει στην Κολούμπια που ήμουν εγώ, αλλά ούτε εγώ αφού ήμουν δια συμβολαίου δεσμευμένος να πάω εκεί. Και παραπονιόταν συνέχεια... Εν τω μεταξύ εγώ αρχίζω να βγάζω τραγουδιστάς συνέχεια, βγάζω την Πόλυ Πάνου, με τραγουδάρες φοβερές. Ζήλευε, όλο γκρίνια και τελικά κατά το '54 την κοπανάω και φεύγω, δεν έκατσα άλλο, την παράτησα, την εγκατέλειψα, πήρε τον Τσιτσάνη αυτή, αλλά ακόμα και σήμερα που περάσανε τόσα χρόνια, τραγούδια δικά μου λέει για να σταθεί στα πάλκα. *Παλαμάκια-παλαμάκια* και κάτι τέτοια.

ΝΤΕΦΙ: Μέχρι το '54 έμεινες εσύ στο Ροσινιόλ;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι.

ΝΤΕΦΙ: Δούλευες χειμώνα-καλοκαίρι κύριε Γιώργο;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Χειμώνα-καλοκαίρι βέβαια. Πολύ δουλειά. Ο μακαρίτης χέστηκε στα λεφτά.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝΤΖΙΑΝ

ΝΤΕΦΙ: Εκείνα τα χρόνια ποιά τραγούδια έγραψες; Θυμάσαι έτσι μερικά;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Πως δε θυμάμαι. Θυμάμαι λέει! Όλο με Καζαντζίδη δουλεύαμε τότε, μέχρις ότου πάει φαντάρος. Μετά ξεμυαλίστηκε, ξέρω γω από δω από κει, τον παραφορτώσανε, τον κυνηγάγανε στα μαγαζιά να πάει και δεν πήγαινε, δεν τον εύρισκα δηλαδή, δεν μπόραγα να τον βουλευτώ για να του δώσω τραγούδια. Είχα γράψει τότε: *Φαίνεται πως η μοίρα μου, τόγραψε να πεθάνω*, φοβερό τραγούδι. Τότε με την Γκρέυ, τούχα φτιάξει το *Πικρό ψωμί* κτλ. Πάω μια μέρα να τον βρω, με την Καίτη Γκρέυ, σαν αντρόγυνο ψευτοζούν. Εμένα τί με ενδιέφερε, τί κάνανε στην κρεββατοκάμαρά τους. Με τη δουλειά τι γίνεται. Πάω, ρε παιδιά του λέω, Στέλιο μου τι χαμπάρια; «Καλώς τον κυρ Γιώργη». Λέω, ένα τραγουδάκι φοβερό για σένα. Πετιέται η Γκρέυ, παρ' ότι και φίλη μου, αλλά ήθελε να εξασφαλίσει κι αυτή τα νώτα της και το μεροκάματό της η κοπέλα, δεν έκανε κανένα κακό, αλλά απλώς πετιέται και μου λέει, «με συγχωρείς αλλά ξέρεις, εμείς με τον Στέλιο έχουμε συμφωνήσει». Ξέρεις που δουλεύανε μαζί τότε; Ένα μαγαζί που τότε ο Ξυπολυτάκος, Χαβάη, πως το λέγανε. Και πήγα κι εγώ κάνα-δυο βράδια εκείπέρα και τους έκανα εφέ. Λοιπόν δώσαμε ραντεβού εκεί.

ΝΤΕΦΙ: Ποιά χρονιά αυτό;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ε τότε '54, '55, κάπου εκεί. Παρέλειψα να σου πω ότι τότε εγώ, έσπασα και έφυγα από το Ροσινιόλ και εγκατέλειψα την κυρία Χρυσάφη γιατί μου έκανε νούμερα, μέχρι που μου είπε μια μέρα, «να φύγεις ρε, εγώ σ' έκανα Μητσάκη», λέει. Ήμαρτον Παναγία μου. Και της χώνω ένα χαστούκι τότε. Ήμαρτον θεέ μου, ένα χαστούκι, τρελλάθηκε. Και φεύγω και πάω στο Τζίμη το χοντρό. Είχαν περάσει δυο-τρία χρόνια, τέσσερα άλλα συγκροτήματα μεσολάβησαν, και έχουνε μια τραγουδίστρια, την Άννα-Μπέλα, μια πολύ ωραία κοπέλα, από φωνή φιλοπράγματα,

αλλά κοπέλα κούκλα, ψηλή ωραία και είχε πολλούς θαυμαστάς και το γέμιζε το μαγαζί αυτή, με την ομορφιά της παρά με το τραγούδι της. Λοιπόν, αυτή με φιλοζαχάρωνε εμένα ε, κι εγώ, μ' άρεσε σαν κοπέλα και την τσακώνω, της κάνω μια πρόβα μερικά τραγουδάκια, την βάζω σε κάνα-δυο δίσκους και τραγουδάει κάτι σιγόντα. Και την παίρνω και πάμε στην Κωνσταντινούπολη, 3 μήνες μείναμε εκεί. Στην Τουρκία ξέρεις, από κει είμ' εγώ. Στο Ταξίμι, στο Γκιουνέι Παρκ, τρομερό μαγαζί, από κάτω φαινόταν ο Βόσπορος, που περνάν τα βαποράκια. Γυρίζω εδώ, πάλι με ψήνουνε. Αλλά τότε, έχει κάνει ο Καζαντζίδης εγχείρηση από στομάχι και έχει βγει, και τότε εγώ εμπνεύστηκα, πώς μούρθε, σκέφτηκα την περίπτωση του και λέω: *Φαίνεται πως η μοίρα μου τόγραψε να πεθάνω, τί να την κάνω τέτοια ζωή με την ψυχή στο στόμα, όλοι με εγκαταλείψανε κι εσύ κι εσύ ακόμα*, φοβερό τραγούδι. Μόλις προτείνω αυτό το τραγούδι (στον Ξυπολυτάκου, πήγα ένα μεσημέρι), μάλιστα ήταν από την εγχείρηση λίγο έτσι χλωμός ακόμα, υπό ανάρωση ήταν, και του είχε ψήσει ένα ψάρι μεγάλο, ένα λιθρίνι, η Γκρέυ, ήταν μεσ' τη κουζίνα, στου μαγαζιού τη κουζίνα του το έψησε, και λέει, «Στέλιο μου έλα να φας», «Άντε», της λέει, «έχω δουλειά με τον Μητσάκη». Της βάζει χέρι. Έχει γίνει Καζαντζίδης και μας βλέπει όλους εμάς σαν κουνούπια. Λοιπόν, πετιέται η Γκρέυ μόλις ακούει *Φαίνεται πως η μοίρα μου*, απ! είναι αλεπού η Γκρέυ, πολύ έξυπνη κοπέλα και πεπειραμένη σαν τραγουδίστρια, από τότε, την έχω βγάλει εγώ με το δικό σου το *μαράζι*, και παρ' όλα αυτά τολμάει να μου πει, «ναι αλλά ξέρετε, εμείς με τον Στελάκη έχουμε κάνει μια συμφωνία», και την έχει δεχτεί και η εταιρία, ό,τι όπου τραγουδάει ο Καζαντζίδης» με τουπέ και με στόμφο, «από την άλλη πλευρά υποχρεωτικά θα τραγουδώ εγώ».

Ο Γιώργος Μητσάκης με τον Πρόδρομο Τσακουσάκη, τον Γιάννη Καλατζή, το Δημήτρη Παπαμιχαήλ και άλλους.

«ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ»

ΝΤΕΦΙ: Δηλαδή μ' αυτό τί ήθελε να σου πει, ότι ήθελε να της δώσεις κι αυτηνής τραγούδι;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι. του λέει ότι τον έχει αιχμάλωτο, δεν μπορούσε να πει μόνος του. Θα είμαι κι εγώ από την άλλη πλευρά. Τότε είχε πέσει λιγάκι αυτή.

Εγώ όμως, και πάλι τολμώ να περιαυτολογήσω αλεπού όπως πάντα, και πάντα για το καλό και επαγγελματίας γνήσιος, λέω, μα χρυσή μου δεν περίμενες να δεις. Αυτό είναι ένα τραγούδι, θα το πει ο Καζαντζίδης, το πίσω ποιός θα το πει; Και ποιό τραγούδι ξέρεις; Παραμύθι εγώ, την είχα κάνει γυριστή τη δουλειά. Δηλαδή, αλήθεια σου λέω, δεν το ξέρει κανείς τι σκέφτομαι εγώ, αλλά γω αλεπού, τραβάω τη τσάντα, τότε είχα μια σάκασαν τις σχολικές που κλείνουν από πάνω, ξέρεις, πάντα τσάντα κράταγα μεγάλη και είχα όλα τα πράγματά μου μέσα. Και βγάζω ένα τραγούδι και ξέρεις ποιό είναι; *Η αγάπη που σκοτώνει. Μαζί σου είμαι δυστυχισμένη κι αργοπεθαίνω με τον καιρό, να σε μοιράζομαι μ' άλλη γυναίκα είναι μαρτύριο φοβερό. Όλα σου τάδωσα τί άλλο να σου δώσω, στη παραζάλη μου μπορεί να σε σκοτώσω και ας με καθήσουν στο σκαμνί να με δικάσουνε, αγάπησα και σκότωσα κι ας με κρεμάσουνε*

ΝΤΕΦΙ: Φοβερό!

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Αλλά πετάει και μια φωνή η Γκρέυ, όμως. Είναι καμπάνα η άθλια. Καμπάνα. Και το λέει αυτό. Πω! πω! Και πίσω λέει ο Καζαντζίδης το *Φαίνεται πως η μοίρα μου*. Ήταν μετά την ανάρωση, που βγήκε από το νοσοκομείο, το πρώτο τραγούδι που λέει. Άντε να προλάβουνε στην Κολούμπια να κουβαλάνε δίσκους. Εφτά φορές τη μέρα παραγγελίες δινανε, το 65 νούμερο ήτανε, δεν θυμάμαι μηδέν πόσο, σε 65 κατέληγε. Το θυμάμαι σαν όνειρο, Στέλιο, 65. Και μούλεγε η Στέλλα, αυτή που έχει τώρα ο Μάτσας, η Στέλλα η πωλήτρια, πολύ φίλη μου. Τότε μ' αγαπούσαν οι κοπέλες, ε! κι εγώ τις κέρναγα, πήγαινα γλυκά στα κορίτσια. Τότε ξέρεις είχανε ακροατήρια, με πικάπ, και ήταν τσίτα αυτή τότε και τους πήγαινα γλυκά, κουλουράκια, τυράκι, πουτανιάρης. Πωλήτριες ήτανε και ήταν φτωχές οι περιπτώσεις τότε, μην ακούς που τώρα όλοι βολευτήκανε. Τότε ήταν όλοι φτωχοί. Και μούλεγε, κύριε Γιώργο, το 65 χαλάει κόσμο. Το 65 νούμερο. Από δω - από κει περνάει λίγος καιρός, ε! πήγα στην Πόλη, γυρίζω από την Πόλη, δουλειά δεν υπάρχει. 3 μήνες στην Πόλη. Πριν από μένα ήταν το «ντούο Χάρμα», ο ακουστός ο Χαρμαντάς. Απόστολος Χαρμαντάς.

ΝΤΕΦΙ: Αυτός ζει. Έτσι δεν είναι; Τόλης Χάρμας.

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι και μαζί με τη γυναίκα του είχανε το «Ντούο Χάρμα». Αυτός έκανε κάτι σκηνογραφίες, ζωγράφιζε κάτι σκίτσα, για τα σκηνικά των θεάτρων και μου τους έφερε ο Σαββίδης ο Αιμίλιος που πέθανε, ο στιχουργός. Και μου λέει, «ρε Γιωργάκη έχω ένα ζευγάρι που παίζει στα θέατρα εκείπέρα, δεν μπορείς να τους βολέψεις, να

τους βγάλεις κανένα δισκάκι;»

ΝΤΕΦΙ: Αυτό πριν πας στην Πόλη;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι πριν, πολύ πιο πριν. Λοιπόν βρίσκω ένα τραγούδι για δύο, γιατί τότε συνηθίζοντανε, δηλαδή από τη μια πλευρά που τραγούδησες εσύ, από την άλλη μπορώ να βάλω τη πεθερά μου ξέρω γω, δεν με ελέγχει κανείς, ούτε οι τραγουδιστές είχανε τέτοιο τουπέ, επ! θα τα πω όλα εγώ. Η πρώτη αντίδραση ήταν από την Γκρέυ, που επειδή ήταν συνεργάτες οι δυο τους, σου λέει τώρα εφ' όσον συνεργαζόμαστε στη σκηνή και στο κρεββάτι ή δεν ξέρω που αλλού αν συνεργαζόντουσαν, δεν ήμουν μπροστά για να ξέρω, σου λέει και στους δίσκους. Από κει ξεκίνησε το κακό. Μου τους φέρνει και τους δίνω το έφυγε και πάει, δεν θα ξαναρθεί, φαίνεται δυο μάτια πλάνα ξεμυάλισαν τη σουλτάνα, της πήρα το μυαλό, ένα τέτοιο αλλεγκράκι γιατί ήταν μοντέρνο ντουέτο αυτοί. Και τους βάζω στο δίσκο και ο Τόλης, έξυπνο παιδί, ε! μεσ' τα θέατρα δούλευε τώρα, πονηρό παιδί, σου λέει εδώ έχει ψωμί το πράμα και αφού κάνανε σουξέ με τα δικά μου τραγούδια, είπανε μετά από συγγραφείς θεάτρων, βρήκε αυτός στιχους και μου φαίνεται ήταν ένα τραγούδι του... όλοι πεθαμένοι τους ρε γαμώτο... του Γιώργου του Γιαννακόπουλου, ήταν στιχουργός δυνατός αυτός, πολύ καλός, ως και γράμματα μου στείλαν ανώνυμα. Αυτό το κάνανε πολύ σουξέ, ενώ με το δικό μου κάνανε την αρχή, αλλά αυτό που το λανσάραν και στο θέατρο χάλασε ο κόσμος. Μετά έβαλε ο Αποστόλης μουσική γιατί είναι κιθαρί-

Γ. Μητσάκης και Γ. Οικονομίδης με τη συγχωρεμένη τη Μάριον Σίβα.

Στο πάλκο με την Καίτη Αμπάβη, το Γιώργο Νταλάρα, τον Νίκο Δημητράτο κ.α.

στας και γλυκάθηκε. Γιατί να πάρει από τον Μητσάκη τραγούδια ή από τον τάδε. Εδώ παπάς εκεί παπάς, και κάναν πολύ σουξέ αυτοί.

ΤΕΡΜΑ ΟΙ «ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ»

ΝΤΕΦΙ: Και όταν γύρισες από την Πόλη πήγες σε άλλα μαγαζιά;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Πήγα στις Τζιτζιφιές, στου Γιώργου του Ντομιζόπουλου που έπαιζε και ο Αγγελόπουλος τελευταία. Πήγα λίγο καιρό αλλά δεν μ' άρεσε, ήταν σκυλάδικο, δηλαδή όχι ότι ήμουν ο Μπετόβεν εγώ, αλλά δεν μου άρεσαν αυτοί οι σκυλέμποροι. «Αντε και για πάρτη μας βάλε μας ένα σάπιο!» Τί σάπιο ρε, μήλο θες ή πορτοκάλι; Ένα τραγούδι εννοούσε, «ένα αλανιάρικο, ένα βρώμικο». Τί βρώμικο; Άστα να παν στο διάολο. Και τους απέφευγα. Ήμουνα και λίγο μοντέρνος, φορούσα παπιγιόν, δεν μπορούσα στο σκυλάδικο. Και μην φας καμμιά εισαγωγή στο τέλος. Πρώτα βάζαμε και εισαγωγή ολόκληρη στο τέλος και διαρκούσε. Λοιπόν, ο μάγκας τότε, μη χάσει τα βήματά του με το ζειμπέκικο, γιατί του φάγαμε, την εισαγωγή, 10' δευτερόλεπτα, τόθελε όλο, «α! μου τόφαγες ρε, τί έγινε ρε, μου τόφαγες, που είναι ρε, γιατί μου τόκοψες στη μέση!». Εγώ του είχα φάει μόνο την εισαγωγή. Έτσι άρχιζα και το εφήρμοζα και λίγο-λίγο κατήργησα και τη χαρτούρα. Λέω, παιδιά δεν παίρνω λεφτά, θα παίξουμε 1000 τραγούδια όλο το βράδυ και μέσα σ' αυτά τα τραγούδια κάποιος θα βρει το κέφι το δικό σου, σήκω χόρεψε, χορέψτε όλοι μαζί. «Μα! για πάρτη μου», λέει, δεν υπάρχει «για πάρτη μου». Εγώ το καθιέρωσα, έκοψα τη χαρτούρα και τις παραγγελίες.

ΝΤΕΦΙ: Και δεν συνάντησες αντίδραση σ' αυτό;

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Ναι, πήγα σ' άλλα μαγαζιά. Έμεινα και πολλές φορές άνεργος. Εκεί επέμενα όμως. Όπως ο Χατζής που επέμενε να κάνει αυτό που έκανε. Έτσι γίνανε και οι μπουατ από τότε.

Λοιπόν, και τσάμικο θα παίζω και Καλαματιανό, και ταγκό θα παίζω, λέω, μετά. Φέρνεις μια ντάμα που φοράει καλό φουστάνι, πως θα σηκωθεί αυτή να το δείξει; Αλεπού. Τάχα μελετήσει, φιλοσοφούσα τα πάντα κι έτσι καθιέρωσα και τη δουλειά, και το συνεχές παίξιμο. Σταματάγαμε ν' ανάψουν το τσιγάρο οι μάγκες, η ορχήστρα που ήταν εκεί, να περιμένουμε κι αυτό γινόταν σκόπιμα για να καθυστερήσουμε. Έλα ρε παιδιά, πάρτε ένα πεννητάρι, παίχτε ένα τραγούδι, για να μας δώσει και χαρτούρα. Και είχαμε και έναν, τον κιθαριστή συνήθως, που είχε ένα μπλοκ και μολύβι και έγραφε τις παραγγελίες. Και σου 'λεγε θέλω τον Σακαφλιά, ναι το νούμερο 21.

ΝΤΕΦΙ: Όπως γίνεται ακόμα στα πανηγύρια και στα «κλαρίνα».

ΜΗΤΣΑΚΗΣ: Γινόντουσαν παρεξηγήσεις. Έφτασε να έχει 127 τραγούδια γραμμένα για να παιχτούνε! Και εν τω μεταξύ είχανε πληρωθεί, άλλος ένα εικοσάρι άλλος ένα πεννητάρικο, άλλος κατοστάρικο, άλλος τριάντα και μαζευόταν εκεί η ορχήστρα, λιγούρια, παίρναν μικρό μεροκάματο, σου λέει παίρνω και κάνα κατοστάρικο τυχερό. Έπαιρνε τότε 70 μεροκάματο, 60, κι ένα κατοστάρικο χαρτούρα ήταν λογαριασμός. Κι εγώ δεν έπαιρνα, τους τα χάριζα, τους έκανα κασέ, για μεγαλείο τόκανα αυτό, δεν το έκανα ότι δεν είχα ανάγκη. Κι εγώ 2 κατοστάρικα έπαιρνα, φιλοπράγματα. Αλλά στα λέω έτσι για να καταλάβεις τις λεπτομέρειες τις οποίες τις αγνοείς εσύ, δεν τις ξέρεις, δεν τις έζησες, εγώ τα έζησα επαγγελματίας αυτά. Ε, λίγο-λίγο καταργήθηκε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

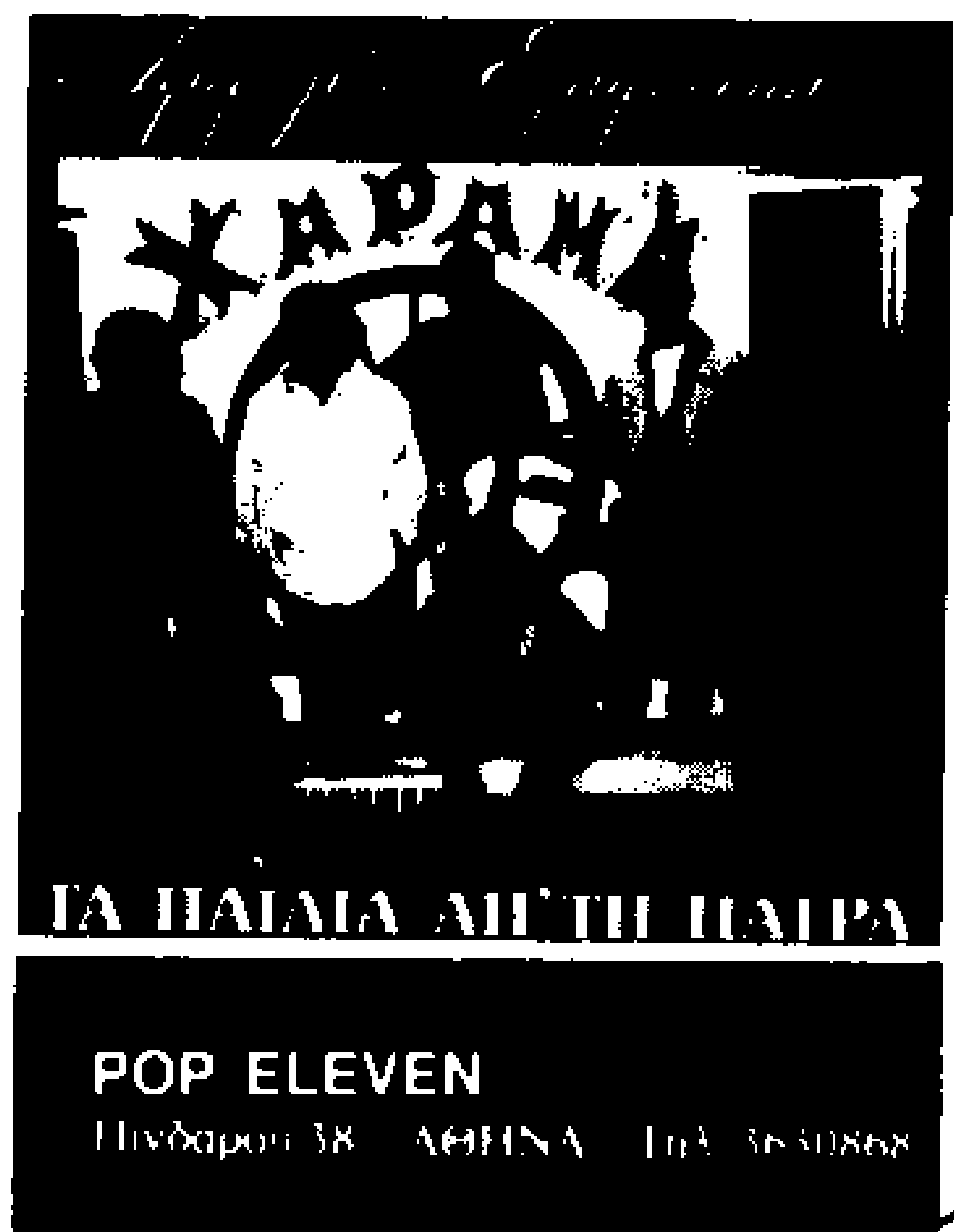
Χανομαι γιατί ρεμβάζω

Waxia Loxia

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

Από
ΦΑΝΕΡΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ ΤΑΥΤΟΤΕ

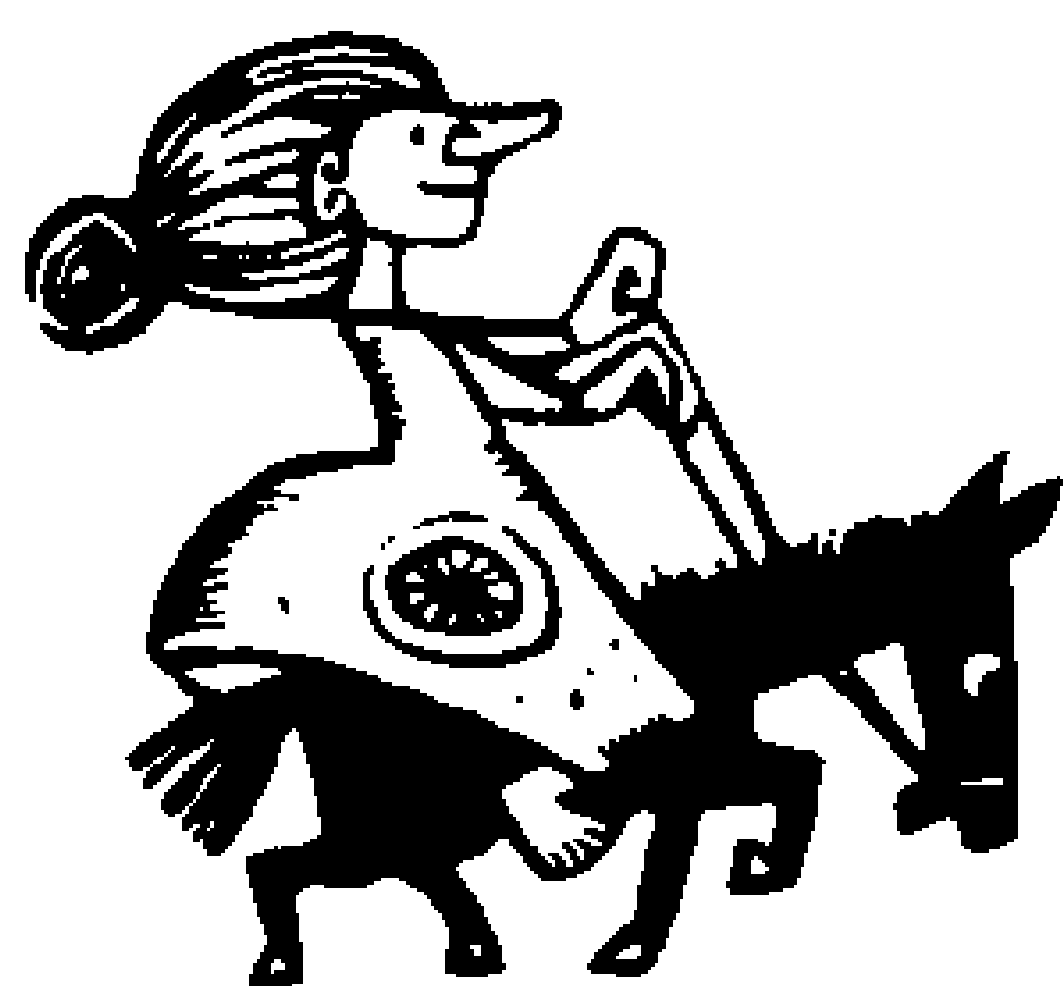
Μεσογείων 257

K.K.K.

K.K.K.

έντρο
ουκοτόρας και
αταναύωσης

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ
350 ΔΡΧ.

Το σωστό μεγάλο συγκρότημα της πατρίδας μας οι **ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ** στην προσπάθειά τους να βοηθήσουν το έθνος στις δύσκολες στιγμές που περνάει και την κυβέρνηση στις δραματικές της προσπάθειες για αποκέντρωση και εξυγίανση της νυχτερινής διασκέδασης έφτιαξαν το **K.K.K.**, ένα μοντέρνο ευρωπαϊκού επιπέδου club, κοντά στο Πεντάγωνο και μακριά από τα Σόδομα και Γόμορα της συννοικίας των θεών.

Το **K.K.K.** θα λειτουργήσει αυστηρά πάνω στις αρχές της τουριστικής ανάπτυξης παρουσιάζοντας προγράμματα για την ελληνική λεβεντιά, την τοπική αυτοδιοίκηση και τα τρία κακά της μοίρας μας.

Η είσοδος θα επιτρέπεται μόνο σε τουρίστες και σε όσους από τους Έλληνες αισθάνονται σαν τουρίστες.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ

Για όσους ξέρουν από τέχνη

Υ.Γ. Επειδή η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη απ' όσο φαίνεται καλό θα είναι να μαζευόμαστε όσο το δυνατόν περισσότεροι, για άμυνα.

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΗΣ Columbia

**15 ΜΕΓΑΛΟΙ
ΛΑΪΚΟΙ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ**

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΗΣ Columbia

**ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΣΕ 2 ΔΙΣΚΟΥΣ**

Μ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΑΒΑΛΑΣ
Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΠ. ΓΚΟΛΕΣ
ΚΑΙΤΗ ΓΚΡΕΪ
ΣΤ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΓΙΩΤΑ ΛΙΔΙΑ
Μ. ΜΕΝΙΔΙΑΤΗΣ
Β. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ
Γ. ΜΠΙΘΙΚΩΤΣΗΣ
ΝΙΝΟΥ
ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ
ΑΝ. ΡΕΠΑΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

**28 ΜΕΓΑΛΕΣ
ΛΑΪΚΕΣ
ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ**

ΛΙΓΟ ΛΙΓΟ ΘΑ ΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙΣ-ΦΥΓΕ ΚΡ' ΑΣΕ ΜΕ-Ο ΚΑΙΞΗΣ-Η ΑΠΡΟΣΩΠΗ
ΕΙΠΑ ΝΑ ΣΒΥΣΩ ΤΑ ΠΑΛΙΑ-ΠΑΣΑΤΕΜΠΟΣ-ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ-ΓΙΑΤΙ ΘΕΣ ΝΑ ΦΥΤΕΙΣ
ΟΤΑΝ ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΛΥΣΤΥΧΗΣ-ΑΛΛΑ ΜΟΥ ΔΕΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ-ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΑΓΛΑΜΑΔΑΚΙΑ
ΑΡΓΑ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΑΡΓΑ-ΤΩΠΕΣ ΚΑΙ ΤΟΚΑΝΕΣ-ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ-ΣΗΚΩ ΧΟΡΕΨΕ ΚΟΥΚΛΙ ΜΟΥ
ΤΡΕΛΟΚΟΡΙΤΣΟ-ΝΑ ΧΑΡΕΙΣ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ -ΓΙΑΤΙ ΓΛΥΚΙΑ ΜΟΥ ΚΛΑΙΣ-ΦΕΡΤΕ ΜΙΑ ΚΟΥΠΑ ΜΕ ΚΡΑΣΙ
ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ-ΠΕΤΡΑΔΑΚΙ-ΝΥΧΤΩΣΕ ΧΩΡΙΣ ΦΕΓΓΑΡΙ-ΤΩΡΑ ΚΛΑΙΣ-ΜΕΣ' ΤΗΝ ΠΟΛΛΗ ΣΚΟΤΟΥΡΑ ΜΟΥ
ΟΣΟ ΑΞΙΖΕΙΣ ΕΣΥ-ΕΙΔΑ ΚΡ' ΕΠΑΘΑ ΚΥΡΑ ΜΟΥ-ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΠΑΛΙΟΠΑΙΔΟ-ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΙΓ' Τ' ΑΛΓΕΡΙ - ΠΑΛΑΜΑΚΙΑ

ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΕ 2 ΔΙΣΚΟΥΣ

σε δίσκους και κασέτες

Columbia

ΚΕΝΤΡΟ «ΣΑΜΠΑΝΗ»

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια
Τηλ. 2283440 - 2024480 - 8671444

λαϊκή, ρεμπέτικη, δημοτική
ορχήστρα

Τραγουδούν:

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΑΓΑΘΩΝ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΦΙΛΙΩ ΚΑΖΑΡΑ
και το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνική διεύθυνση:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

και κρασί χύμα...